

РЕШЕНИЕ

№ 4276

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **529** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр.чл. 63 ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Столична община район К. село срещу Решение от 01.12.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 състав по нахд № 9029/2020 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА20-РД11-864/10.03.2020 г., издадено от заместник кмета на Столична община (СО), с което на [фирма] е наложена на основание чл. 36, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) имуществена санкция в размер на 1554 лв. за нарушение на чл. 28б от НРУИТДТСО.

Касаторът поддържа допуснато касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК поради неправилно приложение на закона. Счита, че съдът не е съобразил всички относими материалноправни разпоредби, поради което е постановил неправилно решение. Претендира съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго такова за потвърждаване на НП.

Ответникът по касационната жалба оспорва жалбата, твърди, че не е приложима цитираната Наредба, моли решението на въззивния съд да остане в сила, респективно да се намали санкцията.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за

основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 01.12.2020 г. Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 състав по нахд № 9029/2020 г., е отменил наказателно постановление (НП) № СОА20-РД11-864/10.03.2020 г., издадено от заместник кмета на Столична община (СО), с което на [фирма] е наложена на основание чл. 36, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) имуществена санкция в размер на 1554 лв. за нарушение на чл. 28б от НРУИТДТСО

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. М., други свидетели, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34 ЗАНН и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. Отчел е, че по същество нарушение е осъществено, но е приел, че същото следва да се квалифицира като нарушението по чл. 28а от НРУИТДТСО, а не като такова по чл. 28б ал.1 от Наредбата. Изтъква, че изискване относно съгласуване на схемите с главния архитект на района по отношение на преместваеми обекти от вида на хладилни витрини не се изисква, а отделно от това констатираното нарушение е подведено под обща норма и за санкционираното лице възниква затруднение, свързано с упражняване на защитата. Сочи се и неправилно цитиран фактически състав на твърдяното нарушение.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 95 състав, е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 2, т. 2 от НРУИТДТСО със същата се въвеждат два вида разрешителни режими: разрешителен режим за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост и за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти. Според чл. 19 от Наредбата търговия на открито е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични платна и други. Касаторът очевидно отговаря на определението за търговия на открито по чл. 19 от НРУИТДТСО, тъй като той има стационарен търговски обект – павилион, находящ се на [улица]. Относими към претендираното разполагане на хладилните витрини пред стационарния обект са нормите на Глава Трета, раздел II от НРУИТДТСО, сред които се намира и вменената за нарушена разпоредба на чл. 28б. Разпоредбата на чл. 28а въвежда императивно задължение за разполагане на подвижни съоръжения по чл. 28, ал. 2 единствено въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Разполагането на подвижни съоръжения пред стационарни обекти е уредено в чл. 28б от Наредбата. Правилно е отбелязано от въззивния съд, че за разполагане на хладилните витрини не е вменено

изискване за предварително съгласуване с главния архитект на съответния район. Такова изискване е поставено единствено за подвижните съоръжения по чл. 28 ал.2 т.1, а не и по т.2 , която касае конкретния случай. Отделно от горното настоящата инстанция напълно споделя изразеното от въззивния съд относно липсата на конкретизация , която именно разпоредба следва да се счита за нарушена, предвид възможните хипотези, визирани в 7 алинеи на посочената разпоредба.

Както правилно е приел районният съдия, процесното НП е издадено от зам.кмета на СО, оправомощен въз основа на Заповед №СО15-0800-198/10.12.2015г., като съгласно чл. 47, ал. 2 от ЗАНН ръководителите по чл. 47, ал. 1, б. "а" от ЗАНН, сред които са и кметовете на общини, не могат да възлагат своите права на наказващ орган на определени от тях длъжностни лица, освен ако такава възможност не е предвидена в съответен закон, указ или постановление на МС. В чл. 39, ал. 4 от ЗМСМА е предвидена, възможност за оправомощаване на заместник кметове, но само в случаите когато това е предвидено по силата на закон, предвид което при тълкуване на посочените разпоредби се извежда извод, че в посочените закони е предвидена изрична компетентност единствено на кмета на общината, в случая Кмета на СО, без възможност за оправомощаване по аргумент от чл. 44, ал. 1, т. 9, изр.2 от ЗМСМА.

С оглед гореизложеното, настоящият състав на АССГ, счита обжалваното решение за правилно и законосъобразно, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК ще го остави в сила. При служебната проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха основания за нищожност и недопустимост на решението. Решението на СРС е правилно, като касационният съд, счита че е налице нарушение при издаването на НП, което води до неговата незаконосъобразност и като го е отменил СРС е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221., ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.12.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 състав по нахд № 9029/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

